

"Гарячі телефони":

- **0-800-500-225** - Національна "гаряча лінія" з питань запобігання торгівлі людьми.

- **0-800-500-335 або 386** (для дзвінків з мобільного) - Національна "гаряча лінія" з питань запобігання насильству та захисту прав дитини.

- **8-800-500-21-80**

Всеукраїнська дитяча лінія «Телефон Довіри» - (Безкоштовно, конфіденційно та анонімно надає консультації і психологічну допомогу дитині, яка постраждала внаслідок жорстокого поводження з нею).

- **8-800-500-33-50** - Національна „гаряча лінія” з питань насильства та захисту прав дітей.

- **8-800-500-45-10** - Національна "Гаряча лінія" з проблем ВІЛ/СНІД.

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

СТАРШИЙ ЛЕЙТЕНАНТ ПОЛІЦІЇ

**ШЕФЕР ЕВЕЛІНА
МИХАЙЛІВНА**

ІНСПЕКТОР ВІДДІЛУ «СЛУЖБА ОСВІТНЬОЇ
БЕЗПЕКИ» УПП В ЗАКАРПАТСЬКІЙ ОБЛАСТІ ДПП

ТЕЛ:

+380663612237

**СЛУЖБА
ОСВІТНЬОЇ
БЕЗПЕКИ**

Телефон національної гарячої лінії з попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації безкоштовно зі стаціонарних та мобільних телефонів будь-яких операторів по всій території України

0 800 500 335 / 116 123

Телефон національної дитячої «гарячої» лінії від Громадська організація «Ла Страда-Україна» безкоштовно зі стаціонарних та мобільних телефонів будь-яких операторів по всій території України

116 111

ОТРИМАТИ КОНСУЛЬТАЦІЮ:

Департамент соціального захисту населення Закарпатської обласної державної адміністрації

(0312) 630 159

Служба у справах дітей Закарпатської обласної державної адміністрації

(0312) 613 540

Закарпатський регіональний центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги

0 800 213 103

Закарпатський обласний центр соціально-психологічної допомоги

(0312) 638 097

Додаток
до Методичних рекомендацій щодо
виявлення, реагування на випадки
домашнього насильства і взаємодії
педагогічних працівників з іншими
органами та службами

**Примірний перелік
організацій та установ, служб підтримки постраждалих осіб, до яких слід
звернутися у випадку домашнього насильства**

**Організації та установи до яких слід звернутися у випадку
домашнього насильства:**

- До територіального органу поліції або за телефоном 102.
- До центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.
- До управління сім'ї та молоді районної, міської чи обласної держадміністрацій.
- До громадських організацій, які надають допомогу постраждалим від насильства.
- До психолога, соціального педагога, класного керівника тощо.
- До близької людини.
- На телефони «Гарячих ліній».

Безкоштовні телефонні «Гарячі лінії»

Національна дитяча «гаряча лінія» Центру «Ла Страда-Україна»:

0-800-500-333 (для дзвінків з мобільного)

Дзвінки на лінію – безкоштовні як зі стаціонарних телефонів на всій території України, так і з мобільних усіх операторів.

Консультують компетентні у дитячих питаннях психологи, юристи та соціальні працівники.

Національна «гаряча лінія» з протидії домашньому насильству (консультації юриста, психолога, соціального педагога):

116-123 (цілодобово та безкоштовно з мобільних телефонів),

0-800-500-225 та 116-111

Можна отримати інформацію про організації та установи, до яких слід звернутися у конкретній ситуації, про перелік документів, які необхідно підготувати для звернення, поради щодо правильного їх складання, підтримку психолога анонімно у телефонному режимі, консультації та рекомендації юристів щодо конкретної ситуації.

Омбудсмен з прав дитини в Україні Микола Миколайович Кулеба:

(044) 255-64-50

Єдиний телефонний номер системи надання безоплатної правової допомоги:

Зателефонувавши за номером **0 800213 103** (безкоштовно зі стаціонарних та мобільних телефонів), можна отримати такі послуги:

- інформацію про гарячі телефонні лінії з питань надання соціальних послуг та захисту прав людини, та установи, які опікуються відповідними питаннями;

- безоплатну правову допомогу дітям, які перебувають у складних життєвих обставинах;

- правові консультації;

- зв'язатися з усіма центрами з надання безоплатної вторинної правової допомоги; отримати інформацію про їх місцезнаходження, контактні номери телефонів, інші засоби зв'язку.

Служби підтримки постраждалих осіб:

- 1) центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді;
- 2) притулки для дітей;
- 3) центри соціально-психологічної реабілітації дітей;
- 4) соціально-реабілітаційні центри (дитячі містечка);
- 5) центри соціально-психологічної допомоги;
- 6) територіальні центри соціального обслуговування (надання соціальних послуг);
- 7) інші заклади, установи та організації, які надають соціальні послуги постраждалим особам.

До спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб належать притулки для постраждалих осіб, центри медико-соціальної реабілітації постраждалих осіб, кол-центр з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей, мобільні бригади соціально-психологічної допомоги постраждалим особам та особам, які постраждали від насильства за ознакою статі, а також заклади та установи, призначені виключно для постраждалих осіб та осіб, які постраждали від насильства за ознакою статі.